

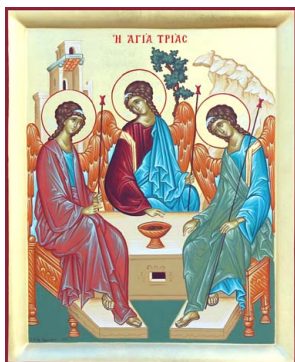

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνεργεῖ πάντοτε
μέσα στὰ ἱστορικά πλαίσια τῆς Εὐχαριστιακῆς Κοινότητος,
γιὰ νὰ συσσωματώσει τοὺς Πιστοὺς στὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Χριστομονισμὸς τῶν Δυτικῶν*

Ἵχι «ἠθικὴ μίμηση» «ἠθικὴ βελτίωση»,
«κτιστὴ Χάρη»

Ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία ἀποβλέπει στὴν δυναμικὴ προοπτικὴ τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συσσωμάτωσης τῶν Πιστῶν στὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίθετα, ὁ Ρωμαιοκαθολικισμὸς ἀποβλέπει στὴν πρόταξη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦ Λόγου, δηλαδὴ τοῦ Υἱοῦ, καὶ κατ' ἐπέκταση στὴν ἠθικὴ μίμησης τῆς, γι' αὐτὸ ὀνομάστηκε χριστομονισμὸς.

Ἡ τάση αὐτὴ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ συρρικνώνεται διαρκῶς ὁ ἐνεργῆς ρόλος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἔτσι διαταράσσεται ἐδῶ ἡ ἀμοιβαιότητα τῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Συνέπειες τοῦ Χριστομονισμοῦ

Ὁ Χριστομονισμὸς τῆς Δύσεως περιορίζει τὸν ρόλο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σὲ ἀπλὸ ἐμπνευστὴ τῶν ἀτομικῶν προσπαθειῶν τῶν Πιστῶν καὶ στὴν μεγιστοποίηση τῆς ἠθικῆς βελτίωσης καθενός.

Συνέβαλε ἐπίσης καὶ στὴν διαμόρφωση τῆς θεωρίας τοῦ σχολαστικισμοῦ γιὰ τὴν κτιστὴ Χάρη.

Ἡ ἀντικειμενικὴ αὐτὴ ἀξία τῆς κτιστῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴν ζωσα ἐμπειρία καὶ τὴν ζωὴ τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἡ μείωση αὐτὴ τοῦ ρόλου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Νηπτικὴ καὶ Πατερικὴ Θεολογία.

Ἡ θεώρηση τῆς Οἰκονομίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ ἀνεξάρτητο καὶ ἰδιαίτερο τρόπο ὀδήγησε στὶς ἀνεξέλεγκτες καὶ ἐνθουσιαστικὲς καὶ χαρισματικὲς τάσεις.

Ἡ Οἰκονομία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ὅσοι ἀπομονώνουν τὸν ρόλο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος παραβλέπουν τὸ γεγονός πὼς Αὐτὸ οὐδέποτε ἐνεργεῖ μέσα ἀπὸ μία ὀρισμένη τάξη προνομιούχων.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μπορεῖ κάποτε νὰ δρα καὶ σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ πάντα μέσα στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ ἱστορικὰ πλαίσια τῆς Εὐχαριστιακῆς Κοινότητος.

Κάθε ἄλλη ἀποψη δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν Βιβλικὴ καὶ Πατερικὴ Παράδοση.

Ἡ ἐνέργεια καὶ δράση τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐκτὸς Ἐκκλησίας, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ προπαρασκευάζει καὶ νὰ ὀδηγεῖ στὴν πραγματικὴ ἔνωση μὲ τὸν Χριστό.

Καθένα ἀπὸ τὰ Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, δὲν μπορεῖ νὰ νοηθεῖ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ δύο ἄλλα Πρόσωπα, ἐφ' ὅσον ἡ Ὁμοουσία Ἁγία Τριάδα εἶναι Ἀδιαίρετη καὶ Ἀχώριστη.

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος», ἀριθμ. τεύχους 517 / Μάρτιος 2017, σελ. 69. Τοῦ Θεολόγου Βασιλείου Σκιαδᾶ. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.